

EEN KOSTBARE DELICATESSE

DOOR DÉ VAN DER STAAY

HIJ had van het leven genoten wat er voor hem van te genieten viel. Nu groeide hij door zijn haar en kreeg een embonpoint. Dus, vond hij, was het ogenblik daar om te trouwen en zich een „home” te scheppen. Hij zei „home” en niet „tehuis”, want hij gebruikte graag en veelvuldig allerlei gesuikerde, vreemde woorden, die hem zoet van de lippen vloeiden en door hun laagje confijtsel de dingen niet zo medogenloos hel onthulden als de eigen taal dat deed.

Hij begon dus met zich in te richten. En hoe, en hòe! Oh, la, la! Hij huurde een luxueuse flat. Een binnenhuis-architect gaf raad, en ieder meubel, alle gebruiksvoorwerpen, zelfs alle bibelots harmonieerden met elkaar en waren stuk voor stuk precieus. Let vooral op, hoe heerlijk de asbak, daar op het hoekje van het cocktailmeubel, kleurt bij de sierkom, ginds op het dressoir! 't Is alles volmaakt aesthetisch, sans fautes!

Toen begon zijn zoeken naar de vrouw, die in dit dierbaar milieu niet detoneren zou. Dat was nog het moeilijkst! Hij zocht, en zocht, tot eindelijk, daar vond hij het exemplaar dat hem bevredigde, de parel, waardig te glanzen in zijn fluwelen etui. Hij beschouwde haar uit alle gezichtspunten, van voren, van achteren, van opzij; met een loupe en met een verrekijker. Nu ja, geheel vlekkeloos was ze niet, maar voor zijn middelen was een totaal ongerepte parel toch niet te bereiken.

Hij was een voorzichtig man: hij ging niet alleen af op het uiterlijke, nee, hij trachtte zelfs haar innerlijk te peilen. Maar hij was niet iemand, die in staat was diepboringen te verrichten en dus lukte dat niet. Hij zelf was met het resultaat van zijn pogen echter best tevreden.

Toen kwam de grote dag, dat zij hem voor het eerst in zijn huis zou bezoeken. Zenuwachtig redderde hij, schoof alle dingen een eindje van hun plaats en zette ze dan weer terug. Was alles nu perfect in orde, ontbrak er niets aan?

Waar zou hij haar op tracteren? Waar zou hij haar mee imponeren? Het kostelijkste en het fijnste was hem nog niet goed genoeg.

Het was in December, dus zouden er aardbeien zijn. Kaviaarsandwiches en lobstercocktail moesten voor het kiezen in de ijskast staan. De ijskast, hemel, hoe had hij zo nonchalant kunnen zijn, hij bezat geen ijskast! Die had hij bij zijn perfecte, complete inrichting nog vergeten. Je kon van een man ook niet verwachten, dat hij aan alle huishoudelijke dingen dacht!

De fout werd onmiddellijk hersteld; de dag voor ze kwam arriveerde de ijskast.

Zij had het tot nu toe niet gemakkelijk gehad. Het leven had haar ge-